

INHOUD

Voorwoord	v
Auteurslijst	xv
Afgekorte bronnen	xvii

DE BETEKENING OVER DE GRENZEN HEEN: STREVEN NAAR RECHTSZEKERHEID TUSSEN FICTIE EN WERKELIJKHEID

ISABELLE BAMBUST	1
I. Een kort overzicht van de toepasselijke rechtsbronnen	2
A. Het Belgisch gemeen I.P.R.	2
B. De bilaterale akkoorden.	4
C. De Verdragen van Den Haag.	4
D. De Betekening-Vo nr. 1348/2000 en de nieuwe Europese Betekening-Vo nr. 1393/2007	5
II. De plaats van betekening.	7
A. De inhoud van de grensoverdracht	7
B. Wanneer en op welk adres moet de akte van land X in land Y worden betekend?	7
B.1. Betekenen in land X (België) of in land Y?	7
B.1.1. Wat zeggen de rechtsbronnen erover?	7
B.1.2. Een evaluatie van het Belgisch remmend effect op de grensoverschrijding	8
B.1.2.1. De ‘niet-fictieve internalisering’	8
B.1.2.2. De ‘fictieve internalisering’	9
B.1.3. Is de toepassing van een geoorloofde internalisering verplicht?	9
B.2. De voorwaarden met het oog op een betekening in land Y	10
B.2.1. Wat zeggen de rechtsbronnen erover?	10
B.2.2. De notie van het buitenlandse adres in land Y	10
B.2.3. Het bekende adres in land Y en de verantwoordelijk- heid van de actoren in land X en in land Y	11

B.3.	Enkele voorbeelden uit de rechtspraak.....	12
B.3.1.	De interne betekening op het filiaal of op de bedrijfszetel van een vennootschap.....	12
B.3.2.	Een cumul van betekeningen aan verschillende buitenlandse adressen.....	15
B.3.3.	De ‘publieke betekening’.....	15
B.3.4.	De betekening aan een bedrijvencentrum.....	18
B.3.5.	Een fictieve maatschappelijke zetel: valse start met drastische gevolgen.....	18
III.	De datum van de betekening.....	19
A.	De theorie van de dubbele datum.....	19
A.1.	De moeilijkheid om tot volledige verzoening te komen.....	19
A.2.	Enkele modellen van de theorie van de dubbele datum.....	20
B.	Artikel 40 Ger.W. – een strak model van de theorie van de dubbele datum.....	21
C.	Het Verdrag van Den Haag 1965.....	25
D.	De Betekening-Vo nr. 1348/2000.....	25
D.1.	De hoofdbetekeningwijze – artikel 9 Betekening-Vo nr. 1348/2000.....	25
D.1.1.	Hoe artikel 9 Betekening-Vo nr. 1348/2000 correct hanteren?.....	27
D.1.2.	Heeft België artikel 9.2 en artikel 9.1 Betekening-Vo nr. 1348/2000 ingevuld?.....	27
D.1.2.1.	De Belgische invulling van artikel 9.2 Betekening-Vo nr. 1348/2000.....	27
D.1.2.2.	De Belgische invulling van artikel 9.1 Betekening-Vo nr. 1348/2000.....	28
D.1.3.	Enkele voorbeelden uit de rechtspraak.....	28
D.1.3.1.	Twijfelachtige toepassing van artikel 9.2 Betekening-Vo nr. 1348/2000.....	28
D.1.3.2.	Twijfelachtige toepassing van artikel 9.1 Betekening-Vo nr. 1348/2000.....	30
D.1.3.3.	Correcte toepassing van artikel 9.2 Betekening-Vo nr. 1348/2000.....	32
D.1.3.4.	Correcte toepassing van artikel 9.1 Betekening-Vo nr. 1348/2000.....	32
D.2.	Welke datum geldt er voor de andere betekeningwijzen?	34
E.	De afstandstermijnen.....	34
F.	De cumul van betekeningwijzen.....	36

IV. De onregelmatige betekening waarbij de buitenlandse procespartij al dan niet verschijnt	36
A. Enkele mogelijke beoordelingsproblemen	36
B. Een vooropgestelde syntheseoplossing	37
C. De toetsing van de vooropgestelde oplossing	38
C.1. De onjuiste betekeningswijze – de herkwalificatie	38
C.2. De normen en de reacties	39
C.2.1. Overmaking via artikel 40 Ger.W.	39
C.2.2. Het Verdrag van Den Haag 1965	39
C.2.3. De Betekening-Vo nr. 1348/2000	40
C.2.3.1. De controle of de betekening regelmatig naar vorm en tijdig werd verricht	41
C.2.3.2. De techniek van het aanhouden van de zaak in combinatie met het verlenen van een verstekvonnis	43
C.2.3.3. Het gebrek aan een betekening volgens de Betekening-Vo nr. 1348/2000 of aan een gelijkaardige materiële grensoverschrijdende operatie	43
C.2.3.4. Kan een onregelmatige betekening worden hersteld?	44
C.2.3.5. Op welk moment moet men de voorwaarden van artikel 19.1 Betekening-Vo nr. 1348/2000 beoordelen?	45
C.2.3.6. Kan een blijvende aanhouding van de zaak door een nieuwe betekeningsoperatie worden gedeblokkeerd?	45
C.2.3.7. Artikel 19 Betekening-Vo nr. 1348/2000 en de interne procedure van het betalingsbevel	46
C.2.3.8. Artikel 19 Betekening-Vo nr. 1348/2000 en de ingekorte dagvaardingstermijn	46

TAALPROBLEMATIEK BIJ DE BETEKENING AAN EEN BUITENLANDSE BESTEMMELING

CHARLES VANHEUKELEN	49
I. Inleiding	49
II. Artikel 6 EVRM	49
III. Artikel 40 Belgisch Gerechtelijk Wetboek	50

IV.	Het Verdrag van Den Haag van 15 november 1965	51
A.	Hoofdbetekeningwijze – artikel 5.	51
B.	Bijkomende betekeningwijzen – artikel 10.	55
V.	De Betekening-Vo nr. 1348/2000	56
A.	Criteria met betrekking tot de taalbescherming	56
B.	Taalbescherming voor de bijkomende betekeningwijzen – artikels 12 tot 15 Betekening-Vo nr. 1348/2000 en nr. 1393/2007	58
C.	Voorwerp van de taalbescherming	62
D.	Informatieplicht van de verzendende instantie ten aanzien van de verzoekende partij – artikel 5.1 Betekening-Vo nr. 1348/2000 en nr. 1393/2007	62
E.	Contacten tussen de entiteiten onderling – Loyauteitsverplichting van de Belgische ontvangende instantie ten aanzien van de buitenlandse verzendende instantie.	63
F.	De verplichting om de bestemming in kennis te stellen van zijn recht om het niet-vertaalde stuk te weigeren in ontvangst te nemen	64
G.	De sanctie bij een gebrek aan vertaling	65
G.1.	Het arrest Leffler	65
G.2.	Na het arrest Leffler en het gewijzigde artikel 8.	68
G.2.1.	Geen weigering – geen regularisatie – geen verschijning	68
G.2.2.	Weigering – anticipatieve regularisatie – verschijning	69
G.2.3.	Weigering – geen anticipatieve regularisatie – geen verschijning	69
G.2.4.	Weigering – anticipatieve regularisatie – geen verschijning	71
G.2.5.	Geen weigering – anticipatieve regularisatie – geen verschijning	71
G.2.6.	Geen weigering – anticipatieve regularisatie – verschijning	72
G.2.7.	Geen weigering – geen anticipatieve regularisatie – verschijning	72
G.2.8.	Weigering – geen regularisatie – verschijning	74
VI.	Internalisering van de betekening en de taalbescherming	74

TENUITVOERLEGGING IN BELGIË VAN BUITENLANDSE BESLISSINGEN

ILSE COUWENBERG	77
I. Inleiding	77
II. Welke exequaturregeling is toepasselijk?	78
III. Toepassingsgebied van de exequaturregeling	80
A. Materieel toepassingsgebied	80
A.1. Beslissing in “burgerlijke en handelszaken”	80
A.2. Rechterlijke beslissing	82
A.3. Uitvoerbare beslissing	84
B. Territoriaal toepassingsgebied	85
C. Temporeel toepassingsgebied	86
C.1. EEX-Vo.	86
C.2. Brussel IIbis-Vo.	87
C.3. WIPR	89
IV. Beoogd rechtsgevolg in de Belgische rechtsorde	89
A. Rechtsfeit	89
B. Bewijskracht	90
C. Erkenning	91
C.1. Erkenning van rechtswege	91
C.2. Incidentele erkenning	92
C.3. Hoofdeis tot erkenning	93
D. Uitvoerbaarverklaring	93
D.1. Rechtstreekse uitvoerbaarheid	93
D.2. Procedure tot exequatur	95
V. Procedure voor de (niet-)erkenning en tenuitvoerlegging	96
A. Bevoegde rechter	96
B. Verzoek door elke belanghebbende partij	97
C. Eenzijdige procedure	98
C.1. Vereisten waaraan het verzoek moet voldoen	98
C.2. Stukken	99
C.3. Controle van de weigeringsgronden?	102
C.4. Beslissing	103
D. Rechtsmiddelen	104
VI. Weigeringsgronden	107
A. Gemeenschappelijke weigeringsgronden	107
A.1. Strijdigheid met de openbare orde	107
A.2. Schending van de rechten van verdediging	109
A.3. Onverenigbaarheid met een andere beslissing	111
A.4. Wetsontduiking	113

B.	Bijkomende weigeringsgrond van de EEX-Vo en het WIPR	114
	Miskenning van de bevoegdheidsregels	114
C.	Specifieke weigeringsgronden van de Brussel IIbis-Vo	115
	C.1. Niet horen van het kind	115
	C.2. Niet horen van de ouder	116
D.	Specifieke weigeringsgronden van het WIPR	116
	D.1. Litispendentie	116
	D.2. Kracht van gewijsde	117
VII.	Besluit	117

EXEQUATUR VAN AUTHENTIEKE AKTEN

	ANDRÉ MICHIELENS	119
I.	De authentieke notariële akte als uitvoeringsinstrument	119
	A. De vereiste van authenticiteit	119
	A.1. De akte zelf	119
	A.2. De aangehechte stukken	120
	A.3. De verwijzing naar andere akten	121
	B. De grenzen van de uitvoerbare kracht	122
	B.1. Beperking door de aard van de verbintenissen	122
	B.2. Beperking door voorwaarden en termijnen	123
	B.3. Beperking door homologatievoorwaarden	124
	C. Uitvoerbare titels zonder authenticiteit	124
	D. De elektronische uitgifte	125
II.	De niet-Europese notariële akten	125
	A. Onderzoek naar authenticiteit	125
	B. Exequatur	127
	B.1. Erkenning en exequatur	127
	B.2. Het beperkte toepassingsgebied	129
	C. De beperkingen vanuit de hypotheekwet	129
III.	De Europese notariële akten	130
	A. Onderzoek naar de authenticiteit	130
	A.1. De vereisten volgens de EET-Vo	130
	A.2. De verhouding met het interne recht: het internationale gebruik van de Belgische akte	132
	B. Het anticipatief Europees exequatur	132
	B.1. Begrip	132
	B.2. De waarmerking	133
	B.3. De beperking van de toepassing van de verordening in de tijd, ruimte en materie	134
IV.	De Europese authentieke akte?	136

**DE AFSCHAFFING VAN HET EXEQUATUR: DE EUROPESE
EXECUTORIALE TITEL IN TWINTIG VRAGEN EN
ANTWOORDEN**

STAN BRIJS en JEAN-FRANÇOIS VAN DROOGHENBROECK 137

I.	Inleiding	137
A.	Algemeen.....	137
B.	Opzet van deze bijdrage: Pragmatisch – Enkel over gerechtelijke beslissingen	138
II.	Wat is er nieuw aan het concept ‘Europese executoriale titel’?	140
III.	Welke soorten EET’s bestaan er?	141
IV.	Wat wordt bedoeld met het ‘facultatief’ karakter van de EET-Vo?	143
V.	Wat met de Ministeriële Omzendbrief van 22 juni 2005?	144
VI.	Vervangt de EET het mechanisme van uitvoerbaarverklaring van de EEX-Vo?	146
VII.	In welke gevallen kan de EET worden gevraagd (toepassingsgebied)?.	147
A.	In welke materies?	147
B.	Voor welke schuldvorderingen?.....	148
C.	Kunnen oudere beslissingen worden gewaarmerkt als EET?	150
D.	Wat is de werkingssfeer van de verordening?	150
VIII.	Levert een verstekvonnis een niet-betwiste schuldvordering op?	151
IX.	Aan wie moet het verzoek tot waarmerking worden gericht?	153
A.	De EET-Vo.....	153
B.	De verrassende Belgische keuze	153
C.	De praktijk sinds 21 oktober 2005.....	156
X.	Hoe en wanneer kan de schuldeiser de waarmerking als EET vragen?	156
XI.	Welke zijn de basisvoorwaarden voor de waarmerking van een beslissing als EET?.....	158
A.	Eerste voorwaarde: de beslissing moet uitvoerbaar zijn in de lidstaat van oorsprong	158
B.	Tweede voorwaarde: de beslissing mag niet strijdig zijn met bepaalde bevoegdheidsregels uit de EEX-Vo.....	159
C.	Derde voorwaarde: de gevoerde gerechtelijke procedure moet beantwoorden aan de minimumnormen.....	159
D.	Vierde voorwaarde: beslissingen tegen een consument moeten gegeven zijn in de lidstaat van diens woonplaats	160
XII.	Voldoet het Belgische recht aan de minimumnorm inzake de wijze van betekening/kennisgeving van de gedinginleidende akte?.....	161
XIII.	Voldoet het Belgische recht aan de minimumnorm inzake behoorlijke inlichting van de schuldenaar?.....	162

XIV.	Kent België een ‘recht van heroverweging’ zoals bedoeld in de minimumnorm van artikel 19 EET-Vo?	164
A.	Inleiding	164
B.	Eerste hypothese: geen tijdige betekening of kennisgeving van het gedinginleidend stuk	166
C.	Tweede hypothese: onmogelijkheid de vordering te betwisten wegens overmacht of buitengewone omstandigheden buiten zijn wil.	167
XV.	Hoe kan men de niet-naleving van de minimumnormen inzake betekening en informatie aan de debiteur herstellen op het ogenblik van betekening?	171
XVI.	Zijn er rechtsmiddelen mogelijk tegen de waarmerking als EET? . . .	172
XVII.	Door welk recht wordt de uitvoering van de EET beheerst?	177
A.	Beginsel	177
B.	Geen controle meer in de lidstaat van tenuitvoerlegging	180
C.	Illustratie.	181
XVIII.	In welke uitzonderlijke gevallen kan de tenuitvoerlegging van de EET worden geweigerd in de lidstaat van tenuitvoerlegging?	182
XIX.	Welke documenten moeten worden overgemaakt aan de bevoegde buitenlandse tenuitvoerleggingsautoriteiten?	183
XX.	In welke gevallen kan de tenuitvoerlegging worden geschorst of beperkt?	186
	BIJLAGE	189